

Зривалось полум'я від доторків копитних
Об камінь в темряві залізних ніг
І скільки звуків сміливих і недопитних
За мною гналося за тихий ріг.

Всміхались постаті ворожо розпливаючись
Чиєсь обличчя матове діткнулось серця сліз
І двірник мовчазний дорогу замітаючи
Мовив полинялій жінчині: не лізь.

28. V. 1918. Київ

[З книги «BLOC-NOTES»:](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#) .